

בעזרת השם .

אלו טעמי מקרא שהשיב דונש בן לברט למנחם בן סרוק .

1	דעה לבי חכמה	ובינה ומזימה	נצור דרכי ערמה	שמע המוסרים
2	והצדק בקש	ואל תהיה עקש	עבור ואל תוקש	בלבות המורים
3	הנה תמיד לענות	תשובות מוכנות	צרופות ובהינות	כזהב ברורים
4	היה חי תמיד ער	והתאות נער	ביער את שוער	לרוחות וכשרים
5	ואל תתאו חמר	זמן ארוך נשמר	וריהו לא נמר	משוקט בשמרים
6	שתוהו לרהב	בכוסות הזהב	להראות בו להב	בכוסות ספירים
7	ומאכל משמנים	ומיני מעדנים	בצל נטעי ננים	מסובים כנהרים
8	למראה נחמדים	כבדים ומגדים	כרימן ושקדים	וזיתים ותמרים
9	ולא בתי מדות	ושדה עם שדות	מקוסרות קידות	וקנה עם מורים
10	בכל ערות ערוגות	ואין להם פוגות	לרוות הערוגות	במים מוגרים
11	ונילות ננעלות	ומקוות ותועלות	עליהן אילות	באיילות היערים
12	לקצץ נצנים	שחורות ולבנים	וציצים בשנים	בראשי האמירים
13	הלא זה ההבל	לשחת וחבל	ושמתו אבל	וממתקו מרים
14	וראשו בהנחה	וסופו לאנחה	ושיח וצוחה	ושאון ושברים
15	ולבן אל תתרע	אשר מוסר ירע	והרוחות יורע	וסופות לו פורים
16	במרע אל תתחר	ודרכו אל תבחר	בליל פה ובמבחר	מקומט בקברים
17	והתחר בירא	וקנא במורא	תעורת הבורא	ומעגל מישרים
18	והודה היוצר	לבבות הנוצר	נפשות הנוצר	לרוחות כבירים
19	בשירים נשקלים	חדשים נסגלים	במבטא נגבלים	זקוקים נחקרים
20	ושים שיר ותהלה	לחשר ראש כלה	אשר כליל כלה	גדודי הורים
21	פאר הווד חבש	וישע אל לבש	אשר לודים כבש	עשרה מבצרים
22	והרבה הזמיר	בשית ושמיר	והוביל בן רודמיר	ושרים וכמרים
23	גביר גבור מלך	הביאו כהלך	ומחזיק בפלך	לעם הם לו צרים
24	ומשך השוטה	זקנתו מוטה	אשר היתה עוטה	מלוכה בגברים
25	ומרוב חכמותיו	ומעוז ערומותיו	ורב תחבולותיו	בהלק מאמרים
26	לאומים יחפזו	ועמים ירגזו	בפחדו ירוזו	בפחדם גבורים
27	וכל מלך יתדר	ומכסאו ירד	ואליו לספרד	משיבים אשכרים
28	משיבי הטעם	בעברה וזעם	פניהם זו רעם	וכן האדירים
29	בעוז מלכו כלם	בטעמו הפילם	ולשאול השפילם	כרוקים וחסרים
30	במזרח ובמערב	שמו גדול ורב	ובית עשו וערב	בחסדו נדברים
31	לעמו טוב דורש	וקמיהם גורש	ושובר רע חורש	וגוזר מתגרים
32	לרכים הוא חבר	ועל פשעם עובר	ובנחת דובר	בשבתו בשערים
33	והוא לאביונים	כמו אב לבנים	וכפיו כעננים	לעורכי השירים
34	כזהב וכתמים	ושוהם ולשמים	בחורף מנשימים	וקיץ ממטירים

ישולח בספרים	והונו אל סורה	ישועה גם אורה	ולבני התורה	35
ברורים וישרים	ודרכים צדיקים	כנופת ממתקים	להורותם הקים	36
צעיר כל המורים	אני אודה חסדו	בדת אל ובפחדו	ובראותי חמדו	37
במלים נחברים	לכל אמרי שפר	עלי פותר מפר	השיבותי ספר	38
עלי כל השרים	בחסדו ובגדלו	במקצת מהללו	בראשו שירי לו	39
דרכי נכשרים	לפתח ולהישיר	אשר עתה אשיר	ואחריו זה השיר	40
<hr/>				
נשפים ושחרים	ונוער בתנומות	ועצות ומזימות	לדרוש החכמות	41
בלבות הצרים	וחצו הזרוק	חניתו המרוק	מנחם בן סרוק	42
עלי כל המורים	ואת סודו חסף	ובשכל טוב יסף	אשר הניב אסף	43
במלים נחברים	וחבר הפתרון	בדעת ובכשרון	וספר האגרון	44
לגופות ופגרים	והשיב במ רוחות	קמוצות ופתוחות	ובדק בצחות	45
ולגזור ינזורים	לקבץ נקבצים	נקודות לקמצים	ונתן בקמצים	46
בספרו קשורים	ובתבונה בנם	למיני ענינם	ולשמותם מנם	47
כמוהם נאדרים	והכין מה מן מי	פסקים ולגרמי	ובאר מה טעמי	48
ביהוא נקשרים	כמוהם נחקקים	במצבתם הקים	ורפים וחוקים	49
פתיים נמהרים	ותושיה הורה	בקול נעים קרא	וטעמי התורה	50
מלאים וחסרים	וגם גלה סודות	עלי כל האודות	ויסד מוסדות	51
דבר צדק ברים	חכמי מגידי	וגם ישק לידי	אשר באמת יודה	52
והם לו נמסרים	למען בטוחות	בגולות ושמחות	ויקשיב תוכחות	53
מקום האשכרים	ושירי ומשלי	שלוח לי מלי	ולכן לו עלי	54
לדורי הדורים	בלב חכמי ספרד	כמו הטל יורד	בחרו ומפרד	55
בלבות היצורים	בשל הביא שחת	לבבי קודחת	בגלוי תוכחת	56
לעזות הישרים	עשות החטאה	ואמר אל ראה	והפר היראה	57
שניהם מובחרים	ולו בטוב ורע	באדם בי ירע	והאל לא יתרע	58
והתיר נאסרים	ואסר מותרה	בפתרונו מרה	ולו ביו יקרא	59
ורגזו ההרים	כשכור נע ארץ	לכלה ולחרץ	עלי זה הפרץ	60
מלאכתם בדברים	וטית דלת הפר	וחטא ניב שפר	והמליך חט ספר	61
נכוחים בשערים	פני חכם פרש	בבית כי לא דרש	בנס וקצף חרש	62
בגזרין וגדברים	בעת חרה אפו	ורגזו גם קצפו	וגם מלך זעפו	63
והוא עם האסורים	אשר יוסף השיש	כנותן כוס עסים	וזועף הוא נסים	64
לשרים ובשרים	וגם בבית חבר	וחט אל חט צבר	שפת קדש שבר	65
לפיו במסגרים	ולו בן שם קפץ	ולי אין בו הפץ	אנך פתר נפץ	66
כתלים ולא טורים	ופתר נרביכים	כאסוך מסכים	ושמו מנכים	67
מנחם המרים	אשר בו נתאבך	בתוך הקיר נסבך	וטור הוא עץ נדבך	68
באחת הערים	כחומה נבצרת	כקריה נפתרת	בקול כי הקרת	69
ככף בכיורים	וכף בכיודים	כסירות וכדודים	ופתר כיודים	70
אלמד מוסרים	כמו למד למוד	והלמד בו יסוד	לשרי שת בשד	71
בלחים נפתרים	בחלק נודעים	וזה אחים ורעים	לשד שמן נעים	72
ולחכם בורים	ומה לבר תבן	ולבינה לבן	וחרץ שם אבן	73
להרבות מאמרים	וחשב לו השכל	ויכול ויכלכל	וכל שם עם כלכל	74

כחלק נאגרים	אשר חמיד ישלה	75	ושם כנבל עלה	75
וחשק הזרים	בנאופים בלה	76	ונבל תבלה	76
בתחתית נפתרים	ארע עמו ארעית	77	ואמר כי ארעית	77
ולא שת מכמרים	ומה טוב לו שתק	78	ומעתיק מן עתק	78
תמימים וישרים	אשר בספרדים	79	וקוצים ספרדים	79
כמוהם נחברים	לפוקה ולתונה	80	ותערוג ויערוגה	80
ככרבם וכפרים	לבושם מוכנה	81	ערוגה היא גנה	81
ופרות עם פרים	וגעה לעגלים	82	וערג לאילים	82
כמו כן לעגורים	וגם מן הטסים	83	וצהל לסוסים	83
ספריו בקברים	הלא טוב לו כמס	84	ונמוגו שם נמס	84
בצור כל היצורים	בעת אין לו שוע	85	וזמוג לב הוא נוע	85
במתן ונדרים	כדי כח ידי	86	ופשר מסת די	86
ביום הסגירים	וכשלג נשלג	87	לשון סלע פלג	87
וסמך נקשרים	וגון זה במנסה	88	אשר יאמר אסה	88
לאל במסתרים	ולו אמר נקה	89	כנון קוף במנקה	89
בלחם אבירים	ומה הוא פתרון מן	90	כמנה לא שם מן	90
אלהים אדירים	והוא כמעט קצף	91	וגם פתר שצף	91
אספם בפשרים	ואלה ואילנא	92	והבשר הנא	92
ועקב מישרים	ושת לעקלקלות	93	וגם שם סלסלות	93
והם לשני עברים	הביאו עם נסי	94	תעזי ומנוסי	94
דבש במקטרים	ומי זה המביא	95	ונפת עוד הביא	95
בשפת הסירים	וגם תיו בשפת	96	והתיו בנפת	96
וכה הם נעצרים	והזק את תום	97	הלא תפת קום	97
רקיקי בכורים	בנפת נפתי	98	בשפת שפתי	98
נבוי העברים	ואמר לי מודים	99	והביא העתודים	99
חכם השנערים	ובצפור צדה	100	באמרו כי ידה	100
פני המוסרים	צפונות האוסף	101	סעדיה בן יוסף	101
כמו הא בהורים	וההא בהזוים	102	והתו הא הזוים	102
ולא אין בדברים	הלא טוב לו התריש	103	וגון נוער השריש	103
ושבי מוסרים	כמו יוד מן שביה	104	וכלה יוד בליה	104
ואף וז צוארים	כזו מקוה מטוה	105	וחסר וז מסוה	105
מקור מים קרים	ורפש אף רדד	106	ושם מם שדד	106
ולא הנותרים	ולא זהו דרכו	107	וגם אמר כף כה	107
הרוכים נעקרים	ושם המוסדים	108	אשר חק באחדים	108
וגלוי במסתרים	ובינה גם ערמה	109	והסיר הא מן מה	109
בתוך העקרים	ותיו וישתומם	110	ושם מם אדרם	110
לעולם נקשרים	ודלתי הדודים	111	והביא באחדים	111
השבם שבורים	הסירם בני עמי	112	ודחה יוד מן מי	112
ואף יוד התורים	ואף יוד החצים	113	וגם שם יוד בצים	113
והפיל תמורים	ושבר ציונים	114	והרס בנינים	114
וכלם לא סרים	והסיר נון סאן	115	וקרקר נון קטן	115
			וכברג תבלה	
			הביאם עם בלה	
			כארץ בעברית	
			לרגלי התלמידים	
			הביאם במשונה	
			וקטנה	
			כנהם לשחלים	
			וצפצוף לסיסים	
			ומסת שם כמס	
			ונדה וגם ינוע	
			כברכת אל שדי	
			ולכן התעלג	
			בחסר נון נסה	
			וישן קוף במשקה	
			ופתר בו וימן	
			חרון אף וגם הצף	
			כמו יניא מנה	
			כמו סל החלות	
			אשר אליו נסי	
			לנפתי משכבי	
			כמו תיו בזפת	
			במאזנים התום	
			וזפתי	
			בחלק העתידים	
			כיסוד הא הדה	
			זקני החוסף	
			ושמו עם מזים	
			וגון נגע הוריש	
			והסיר יוד שליה	
			והוו במסוה	
			והושיב מם בדד	
			כמו כף ויכו	
			כדלת הנדים	
			זאת חכמה	
			כמו מם אורידם	
			ידידות וירידיים	
			כמו יוד מן כרמי	
			כמו יוד הקצים	
			כמו הארמונים	
			וכרת נון יצען	

116	ומנון עם הונה	במהלקת בנה	ומנון מן מנה	במרוור מן מרים
117	ושקל יגע	במשקל נוגע	ויוד ביגע	כמו יוד ביתרים
118	ויבש כיבשת	במשקלת בשת	בנהפך לנחשת	זהבו בכורים
119	ושין שם בשתים	יסוד גם בשנים	לכליון עינים	וגם לסגורים
120	ועטה שת עיט	ועוף הוא העיט	ולא ידע שיט	ונשלך בנהרים
121	ולהבל נחם	בשום פח עם פחם	ורחם עם רחם	והרות עם הרים
122	כרסו עם כרסם	בתלק אחד שם	קשרם ורכסם	והמה ביתרים
123	במשנה הוללה	אשר הדין גבלה	ככרסם לנמלה	כמו כן לחזירים
124	יפה נוף הר ציון	אשר בחר עליון	לנפת שם דמיון	ופלך וכפרים
125	ונוף בלשון משנה	אמת אומן אמונה	כמו ענף נמנה	ובדים וקצירים
126	ודמה גם המשיל	לכלף ולכשיל	חרבות ויכשיל	פתאים ונערים
127	ואף פיהו פצה	ברצותו רצה	ואותם לא חצה	בספרי לגורים
128	וגם שם איסרם	כאסור ואסרם	אני לא אחבירם	במשקל ופשרים
129	ואומר יסירו	כאומר ייסירו	במשקל יישרו	ואומר מישרים
130	וגם פארור כפאר	עלי ספרו באר	וכן אמר אאר	חשבים נקדרים
131	והנה הוא כפח	לקווהו מפח	ולמשפט מספח	ותועה ושברים
132	כמו פים שם פיסה	ואין לו בתמימה	לפתי מחכימה	מעירים נכרים
133	ושובים ושבים	בפתרונם שוים	ופשרו כשביבים	לאש הכיורים
134	ושם שיריתך	כמו השאריתך	והוא פתחתך	אסור הסגורים
135	ישרה ומשרה	כזרה ומזורה	וקרה מקרה	עליות בקרים
136	ואספר נא תקנא	בחלק טוב יבנה	והלא זה הוא בינה	כעכביש קורים
137	והבר בבנין	לתקון ולקנין	ופתר בענין	לדברין כזכרים
138	ודכרין הם אלים	למזבח עולים	לחוטאים עולים	להמציא כפורים
139	תקופת השנה	לחמה ולכנה	עלי תקיף בנה	ותוקף נבורים
140	ותיו בתקופה	כמו תיו בתנופה	כמקרא תעופה	באבר כנשרים
141	והשירה ארוכה	והסינים חרבה	ורק לא נערכה	לאחד מעשרים
142	במאה ועשרה	שמונים נקשרה	שקולה ושמורה	לאותות ולמורים
143	ומן הנותרים	ביושר נפתרם	במאה גם עשרים	בלא שיר נסדרים
144	בפתרונם יש די	לעובדי אל שדי	היות כמו עדי	עלי הנשארים
145	ואם יעס נבל	וכל לץ יתאבל	וכל פתי יוכל	לטבח בשורים
146	ירוקב בקנאות	ויוער בשנאות	לשואות ומשואות	למספד תמרורים
147	חכמים ישמחו	וספרי יקחו	ועוד לא ישכחו	דברי הישרים

תמה השירה, במבטא מבוארה, נגבלה מתוארה, ועוד בדקתי ברוב מליך מן הנשארים, וסדרתיים עלי אלף בית במאה ועשרים, להיות התשובות מאתיים, בעזרת בורא שפתים.

עלי המשה גבולות. וסימניהם לגבוליהם אחה"ע
 בנבול הראשון. דמל"ח בנבול השני. ניכ"ק
 בנבול השלישי. וסצ"ש בנבול הרביעי. בומ"ח
 בנבול החמישי. ומוצאה ארבעה עשר מוצאים
 בחקר המבטא. רק מהם ה' אותיות רחוקים איש
 מרעהו ומהם קרובים איש אל אחיהו. וגם עליו
 לדעת מן האותיות האלה מהם שלשה עשר משרתי'
 ותשעה מלכים. סימן המשרהים דונ"ש הלו"ו
 אמ"ת כש"ב. וסימן המלכים ח"ג ק"ץ ספ"ד
 ע"ו. ולהבין כי אבות המבטא שבעה, וכל המבט'
 מהולק על ששה חלקים שמות ופעלים והיבות
 הענינים. וכל הפעלים על שלשה חלקים. פועל
 שעבר, ופועל שלא נגמר, ופועל עתיד. וכל
 הענינים המאספים לכל דבר המשה. הגדה,
 ושאלה, וקריאה, וצווי, ובקשה. ואף עליו
 להשכיל בסימנים הנולדים מן סימנים המשרהים
 הגדול הול"ך בש"ם המשרת כל שם, וחנ"ץ ה"ם
 לשרת בראש המלים וסוסם, וסימן מח"ץ לנקלהים,
 וסימן איה"ן הנוסף לפעלים. וסימן דמנ"ת
 למתפעלים. וסימן יהו"א לרפים. וסימן ל"ב
 לדבקים. וגם עליו להבין הסימן היוצא מן שני
 הסימני' הגדולים סימני המלכים והמשרהים והוא
 סימן אחה"ע איך הוא פתח מנוע ואיך יורה עמו
 הרי"ש בפעלים, ויתר סימני המסורת. וגם עליו
 לדעת איך ישרחון המשרהים איש אל עבר פניו
 נפרדים. באותיות אשר במקום שנים עומדים.
 כמו ו"ו ווי העמודים (שמות כו י'), וכיוד בצים
 (יהו"ל פ'). ויוד אם יהיו המאים כשנים (ישעיה
 א יח). וכלים מכלים שונים (אסתר א ז). וכמו
 יוד לאוני משפחת האוני (במדב' כו יו). ויוד ויבשו
 מקורו (הושע יג טו). וכמו אל"ף אני אהבי אהב
 (משלי יא ז). וכמו אף ואהלך מהר אלהים
 ואנרך כרוב הסוכך (יחזקאל כח טז). וגם לדעת
 ה"א הרועת. וה"א הרמיתה. וה"א הקריאה
 וה"א הסמיכה. וה"א במקום אל"ף וה"א
 במקום אשר, וה"א מפל. וה"א במקום ו"ו. וכל
 תוצאותיו למרביה פניו. וגם להבין איך יבא הוי

שלום שלום עצום ורב לך מנחם בן יעקב
 הרב סמני דונש בן לברט אחד אהובך
 הדרוש לתיקם בעד שלומך להאדיב הצדק אלק,
 ולהאיר בחכמה פניך, ולהצדיקם ולהצדיק הרבים
 על ירך, ולתקן במקלה המצדיקים שכתבו גם
 ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד.
 רע אחי כי לולי שהרבתי לך בתוכחותיך למען
 הרבה לי אהבתך כנחוב אל הוכח לץ פן ישנאך
 ורבה לחכם ויאהבך. ועל כמו תוכחתי כחוב,
 שונה תוכחה מגולה מאהבה מסותרת. והבאתי
 תוכחתי בשירה, לעשותה לך צפירה. והנותרת
 בלא שר ערכתי. כי במכתב אריך ולהקנתו לכל
 סבני ערכתי. והאלהים יודע כי לולי אשר ראיתי
 שפר חבא רע והוללות וסכלות בלבנות הפתיים מן
 התלמידים ורבים מהנקראים מנינים, לא הודעתך
 במעשים הנחברים, מן הרבים הנשארים. ובר'
 אבטח ולו אקוה כי הס' הזה יגלה לך יתרו השגנות
 אשר בנצמר אם יאדימו כתלע כצמר יהיו, ככתוב
 לחכם ויחכם עוד. ומן הדין עליו רע הקדוש
 להוכיח איש את עמיתו, כאשר צוה ה' הוכח תוכיח
 את עמיתך: ולהרוכח איש עם רעהו להלבין חסאינו
 כשלג וכצמר אם יאדימו כתלע כצמר יהיו, ככתוב
 לכו נא ונכחה יאמר ה' (ישעיה א יח). ונדע כי
 צמאת הראשונים הגדולה שנאת המוכיח היהת,
 ככתוב שנוא בשער מוכיח וגו' (פסוה ה'), וסוף
 דבר שונא תוכחת בעד. וגם בינה אחי כי השוגג
 בפתרון ולא שם בספר, אחי תלין משוגתי ואצלו
 תשובב חסאתו, והשם ספר תהופות ומשונות.
 נפשות רבות על ירו הרגות. ולא יתכן בנין ספר
 בפתרון הלשון והדקים והמשפוט' והתורות כי אם
 לאיש שאיש יאגור אלה היסודות והגבולות, יסוד
 בנין ספרו, ידאת אלהים יוצרו, ככתוב ראשית
 חכמה יראת ה' וגו' (תלים קי י'). כי הירא סמני
 יראת הארון, ישמור משגנה ודון. ואחרי השחר
 ותיראה, מאשר גזח גאה. [עליו] לדעת כי האותיות
 השנים ועשרים מהם ששה כפולים וסימנים בנ"ו
 כפ"ת. והם מהולקים לחמש מהדלות גדולות,

כי אבות המבטא שבעה, ר"ל סענה בנימי הפעלים. ורביבות הענינים, מלות הקסור, כמו אם גם למען אן
 נענור ובלאס. ופועל שלא נגמר, הוא סימניו. הולך בשם, הוא סימן סיוע מ"ס וכל"ג. ותכן הים,
 סס אותיות תסימן, והספ סופי' דונם. מתן לנקלהים, אותיות מתן נוספות לננין רנים ורבות. איתן
 נוסף לזמן הפתח. דמנ"ת נוסף לננין מתפעל. יהוא לרפים, אותיות נ"ג כסת פמניו אחרי יסו"ת תמיד
 רפיס. לב לדבקים, כמו למחותם נמקוס להכחותם, בשמים נמקוס בקשמים. בפתח מנוע, נמטף פתח,
 מפני שאינם מקננים דגם. ואיך יורה עמו הריש בפעלים, ר"ל לננין סיניו סמקודם שלפניו, כמו קבוצך תחת
 קבוצך, מוסרך תחת מוסרך, קבוצך תחת מבוך. באותיות אשר במקום שנים עומדים, נני העמודים כמו
 ווי העמודים, בצים כמו בציים, פשנים פשניים, כלים כליים, האוני האוני, ויבשו ויבשו. אהב כמו
 אלסג, ואברך כמו ואברך. והא הסמיכה, כמו כאלת העגלים, לנ סמיים. והא במקום אלק, כמו
 כמלוכס נמקוס תחת נמקוס, כי נניו סוף מן הקסואים. עיין תפנות דשאו. והא במקום אשר, כמו ססנין
 אלסס, ספקים שמואל. והא מפל, הסוספת הלסון, כמו אלסס, ארוסס. והא במקום ווי, כמו ולל
 לס לסס, נמקוס לסו.

הקדמת דונש

כמשמש טרורה, ולא על אוהיותיה ואופניה דבורה, להיכניח ולהושיבו על האמת והצדק, כי למענהו צוה החכם ענה וסמל כאלוהו פן יהיה חכם בעיניו (משלי כו כה). ואם לא יוכיחו לא נחה עליו רוח חכמי ולא נכחר בכתר שיומי, ואף כי יראה ספר, ספר אמרי שפר, אך לא ימלא את פיו תוכחות, באמרות צחות, ליישר הארחות, לקחה נועם ברכת המוכיחים, המוכיחי השוכחים, נכתוב ומודה ועיוב (משלי כד כה). וכאשר למוכיחים ברכות ונעימים, כן למחוכים בעונם חסאם רחמים, ולהם סלים בקרב חכמים. נכתוב ומודה ועיוב ירוחם (שם כח יג). וכתוב פון שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין (שם טו לא). ולאל החנון והרחום אחפלו ואחפנו לתת לנו שנינו שכרינו, לי שטר המוכיחים, ולך שטר המוכיחים. ולכל בני ישראל שטר אהבה טוב המשמש ער צדק הישר, המתאים ללכת אחרי הכהוב כי ער צדק ישוב משמש ואחיו כל ישרי לב (תלים צד טו).

ועתה אכתוב לך פה יסודות בנין ספרך ואחר כך אבארם לך בפחרון השידה, ובפחרון הדברים הנותרים, אשר עלי איתות אלה בית נסדרם, בראש ספרך כתבת הסימנין, לא כדח וכמשמש מתוקנים, והבאת מן המשרתים ביסודים, ולמשול ומצודים, וכתבת מקצת השעמים, לא ישרים ולא מחוכמים, ופתוחים וקמוצים מששת, ולא בצדק אותם פשט, כי יהוא סימן הרשים, לא הודעת איך הם נחלסים. ומוצא אהתי'ע נששת, ובו נלכת ונוקשת. ובראוי אכתוב, בפחרון ההמוהים אשמת, דין האלהים הרשעת, וכל עצת רשעים הופעת, והיותר אסרת, והאסור החרת, והשרשים השרשה, והענפים השרת, והשניים אחרת, וגם אות שליטת, והאחרים שניק, ולפעלי' תבנית העניני' דמית, והשלישיים והרביעיים שניה, ומן המלכים משרהים עשית, ורב הפעלים שכחת, ומקצת השמות כתבת, והם שליש הלשון לו ידעת, ובהחס חכמה יצעת. ואחרי כל זאת לחכמים לענת, ומה עליהם הרחבת, איהיך האבלה, ואויביך השמיחת. כי ספרך שחת, ותלימיריך וזחת. והני מרפא אשר מחצת, ואגדור מה פרצת, בפחרון שירתו ומשלי, כד ה' השובה עלי, בשם ה' אבא להאר, השירדה והמבטא לבאר.

במקום יד'. והיו'ד במקום ו'ו'. והכ' במקום כמו. השנין במקום א שר לכל עברו, וגם לדעת אדות המ' אשר במקום היותר והרבה, ולפי חותם נ"א פותם, ולהנין אך יצטרפון הפעלי' לנקבו' וזכרי' אשר מהם בה"א ובלא ה"א נפעלים. ולהשכיל בשערים פתוחים וקמוצים גדולים וקטנים. ושעמי האותיות ממעל ומתחת, ושעמי הפסוקים בתורה ובנתיבים. אך הם שונים בהנין. ואלה הם מתפרשם בפחרון. וגם לדעת הדברים אשר הם במכתב שוים ובנקודה ובפחרון שונים. ואשר הם בנקודה ובמכתב שוים ובפחרון שונים. ואשר הם במכתב ובמבטא שונים ובפחרון שוים. וגם להנין הנקראים ולא נכתבים. והנכתבים ולא נקראים, והנכתבים בנאות [אחר] ונפתרים שנים שנים, והנכתבים שנים שנים ונפתרים אחרים, והתיבות והאותיות הננפלים, והנכפלים הנפרדים, והנכפלים שלא נפרדים, אשר בראש סוף נכפלים, והמלאים והחחרים, היתרים, הנרותים, הסמוכים, והשפלים, והקלים, והכבדי', והנוהגים אחרים, ולשון הזכר' והנקבות, הזכרים בלשון הנקבות, והנקבות בלשון הזכרים. מן השמורת והפעלים. ומקודמים מאוחרים, ומאוחרים מקודמים, והמצות והחקים הנגזרים. והחיות והמשלים ותקון הסופרים, ולשון ארמיים וערביים, והאותיות התלוים. והמנורים והנקודים כמו הנסחרות ל"א אלהינו והנגלות לנו ולבנינו (דברים נכ כח). וכי ידע אלו היסודות והנגלות למבטא ולמכתב ולה העניני'. כמו משפט החכמה וזמין המוסר עליו לדעת השלש עשרה מדות אשר רוב המצות והחקים והמשפטים והתורות עליהן מתנגות ובהן נסדרות, ואז תעשינה ידיו תושיה. ויהיה הפליה, בצאצי היהודיה. והיה במצדיקי הדבים, המוחרים כנוכבים. ועוד זכנו האלהים לאחוז בנתיבותם להיות במקדלתם ולרא' בשותבתם, עם כל יראיו וחושבי שמו. וכל איש עושה ספר ולא יבין באלה המשפטים והגבורות והחקים אשר כתבנו. והנשארים אשר לא חקקנו, הוא מן מחוקקי חקקי און ומכתבי עמל כתבו, בסדרם אל הבא נפשי ובקלהם אל חזרו כבודי, כי עשו לשקר עשדים, והא שחרו מ"א אלהים. ולכן אומר כי על כל איש נקרא חכם ומבין מן בני ישראל. וישמע מאחיהו פחרון פסוק או דברה מן התורה לא

היו במקום יוד. מליך, מוריס, מוציא, יוסר, יודע. יהוד במקום ויו: כמו יסליו אהניך נקוס יסלון. אשר מהם ברא ובלא הא נפעלים: כמו ארעם אהני, אהס, אהר סה"א לא יבול לעולם, אכל אהס, יעס, יפן, יכס, אהר סס ג"כ ממחי למד ס"א וסלמד נופל נסס, ושעמי הפסוקים בתורה ובנתיבים ובכתובים, כנלל שפעמים אהר נתורס ונתיבים מטעמים אהר נתלים משלי איונ. במכתב שוים ובנקודה ובפחרון שונים, כמו חלב חלב. בנקודה ובמכתב שוים ובפחרון שונים, כמו נור נרחן, נור אריס, נרא אהסיס, נרא אהס אהס, אהני אהני, אהני טיש. במכתב ובמבטא שונים ובפחרון שוים, סס כל שמות הנרדפים כמו ניל חזום, שמה, שסון, מעין, מנוע, ומאלס. המעריד.